

Гърци-ти ся ненадѣяхъ да излѣзе това тѣй. Ти́и мысляхъ чрѣзъ Руссы-ты само да ослабятъ Българіѣ, каквото послѣ да могъть лесно да ѣхъ подчинятъ подъ власть-тѣ си; нѣ кога видѣхъ, че Святославъ гы прѣдвари въ намѣреніе-то имъ, тогази *Joанъ Цимисхій*, тогавашный Императоръ, поддигна голѣмъ силъ противъ Руссы-ты и изгони гы изъ Българіѣ. Въ тоя случай Петрови-ти сынове Борисъ и Романъ ся избавихъ отъ Святославовы-ты рѣцѣ и Борисъ ся готвяше да наслѣди бащиный си прѣстолъ; нѣ когато Цимисхій ся върна отъ побѣдѣ-тѣ въ Прѣславъ, обра всички царскы знамена; прибра коронѣ-тѣ; поведе съ себе и два-та князове и отиде право въ Св. Софіѣ, та извади прѣдъ народа Българекѣ-тѣ Царекѣ коронѣ и окачи ѣхъ въ черквѣ-тѣ; а Бориса и Романа послѣ настани на своиѣ си службѣ (971 г.). И тѣй до смъртъ-тѣ на тоя Императоръ Българія быде подъ Гръцкѣ власть.

Въ 976 г. кога умрѣ Цимисхій и на негово мѣсто ся появихъ двама наслѣдници Василій и Константинъ, тогази Българе-ти ся поддигнахъ подъ прѣдводителство на чети́рма братія: *Давида*, *Моисея*, *Аарона* и *Самуила*, сынове на единъ богатъ войводѣ, нарѣченъ *Чижманъ*. Въ това время два-та князове Борисъ и Романъ, като ся извѣстихъ за поддиганіе-то на своя народъ, грабнувать Българекѣ-тѣ коронѣ и побѣгватъ изъ Цариградъ. Между това Борисъ като минавалъ прѣзъ нѣкоѣ си шюмъ, облѣченъ въ гърцкы дрехы, единъ Българинъ го зель за